

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος
ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ

Γράμματα—Ανταποκρίσεις
Αγ. Αντωνίου 1, Λευκωσία

1η Χρονιά—7ο Φύλλο
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ

Συνδρομές Έσωτερικού:
Χρονιάτικη 10/- Έξαμηνια 5/-

Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣ

...Ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΔΥΝΑΜΗ...

ΟΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ!

Η ΠΑΛΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΩΝ.—ΠΩΣ ΩΡΓΑΝΩΘΗΚΕ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ.—Ο ΛΕΝΙΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΤΣΚΥ ΣΤΑΘΕΡΟΙ ΣΑΝ ΒΡΑΧΟΙ!—Η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΙΚΗΦΟΡΑ ΛΥΣΗ...

ΟΙ ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

...Στο Πανρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ τώρα πιά μιλούσανε την αληθινή επαναστατική γλώσσα. Ένας Ούκρανος αξιωματικός που έκφραζόταν με το γλωσσικό ιδίωμα της χώρας τους διακήρυξε:

«Ο έθνικισμός δεν έχει καμμία θέση σ' αυτήν την κρίση. Ζήτω η προλεταριακή δικτατορία σ' όλες τις χώρες».

Ήταν ένας πραγματικός κατακλυσμός από τις πιο ευγενικές και πιο φιλογερές ιδέες. Ποτέ πιά ο

στερ' απ' αυτό δε θάταν δυνατό να επιβάλλουνε σιωπή στη Ρωσία!...

Οι Μπολσεβίκοι και η άριστέρα των Σοσιαλεπαναστατών συνεδριάζανε στις ιδιαίτερες αίθουσες.

«Όλο το απόγευμα ο Λένιν και ο Τρότσκι χρεώστηκαν να πολεμήσουν τις συμβιβαστικές τάσεις. Σημαντικό μέρος από τους Μπολσεβίκους είχανε τη γνώμη να κάνουνε παραχωρήσεις για να κατορθωθεί να σχηματισθεί μία Κυβέρνηση σοσιαλιστικού συ-

νασπισμού.

«Δεν θα μπορέσουμε να κρατηθούμε, φώναζαν. Είναι πάρα πολλοί εναντίον μας. Δεν έχουμε τους ανθρώπους που μας χρειάζονται, θα απομονωθούμε και τότε όλα θα γκρεμιστούν».

Έτσι μιλούσαν ο Κάμενεφ, ο Ριάζάνωφ και άλλοι.

Ο Λένιν όμως μαζί με τον Τρότσκι μένανε ακλόνητοι σαν βράχοι.

«Ένας μόνο συνασπισμός μπορεί να γίνει:

Ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ, ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ».

Ανέβηκε σ' ένα βήμα ο Τρότσκι (Πρόεδρος του Σοβιέτ της Πετρούπολης, Έπιτροπος των Εξωτερικών της Επανάστασης και Πρόεδρος της Πολεμικής Επαναστατικής Επιτροπής). Γεμάτος από αυ-

τή προσωρινή κυβέρνηση. Απομονωμένα και ξεκομμένα για πάντα από το προλεταριάτο ήταν και είναι τα δημοκρατικά κόμματα που μας πολέμουσανε. Μας μιλούνε πως χρειάζεται ένας συνασπισμός. Ένας μόνο συνασπισμός μπορεί να γίνει: ο συνασπισμός των εργατών, των στρατιωτών και των φτωχών χωρικών.

Γιατί το γόητρο του συνασπισμού θέλει να μας πεί ο Αβίλωφ; Μήπως για ένα συνασπισμό με κείνους που υποστήριζαν την κυβέρνηση που πρόδωσε το λαό; Συνασπισμός δεν σημαίνει πάντα δύναμη. Θα μπορούσαμε εξαφάνε να οργανώσουμε την εξέγερση με τον Ντάν και τους Αφέντιες ανάμεσά μας; (Θυέλλα από γέλοιο).

Μας κατηγορούνε πως αποκρούουμε μία συνεννόηση με τα άλλα δημοκρατικά κόμματα. Μα έμας πρέπει να κατηγορήσουν; Ή μήπως είναι σωστότερο, όπως το θέλει ο Κάρελιν, να ποούμε πως το λάθος βρίσκεται σε μια «παρεξήγηση»;...

«Όχι σύντροφοι! Όταν ένα κόμμα μέσα στη φωτιά δ' επαναστατικό αναβρασμό, σκεπασμένο από μια με τους κοπνούς της παρούσης σηκώνεται και λέει: «Νά ή έξουσία! Πάρτε την!». Και κείνοι που τους προσφέρεται η έξουσία περνάνε στον έχθρο—αυτό δεν λέγεται «παρεξήγηση», αυτό είναι κύρηξη πολέμου μέχρι θανάτου. Και δεν είμαστε εμείς που κηρύξαμε αυτό τον πόλεμο.

Ο Αβίλωφ μας φοβίζει πως θα αποτύχουμε στην προσπάθειά μας για την ειρήνη αν μελινουμε απομονωμένοι. Τό εναλλάω πως δεν βλέπω πως ένας συνασπισμός με τον Σκομπέλεφ ή ακόμα με τον Σερατσένσκο θα αποροδισε να μάς βοηθήσει για

να κλείσουμε ειρήνη. Ο Αβίλωφ θέλει να μάς τρομάξει με τον κίνδυνο να κλειστεί ειρήνη σε βάρος μας.

Απαντώ πως σε όποιαδήποτε περίπτωση, η Επαναστατική Ρωσία θάνα αναπόφευχτα χαμένη αν η Εύρωπη εξακολουθή-

«Αρνηση της εξέγερσης είναι αρνηση του «όλη ή έξουσία στα Σοβιέτ». Πρέπει να πορευθούμε από τον σκοπό «όλη ή έξουσία στα Σοβιέτ» ή να κάμουμε την εξέγερση. Δεν υπάρχει μέσος όρος... Δεν υπάρχει άλλη διέξοδος εκτός από τη δικτατορία του προλεταριάτου. Η αυτή ή η δικτατορία του Κερνίλωφ!».

ΛΕΝΙΝ
(Γράμματα στους συντρόφους).

σει να κυβερνιέται από την ιμπεριαλιστική μπουρζουαζία.

Δυό μονάχα λύσεις υπάρχουν: Ή η Ρωσική επανάσταση θά εξαπολύσει ένα επαναστατικό κίνημα στην Εύρωπη, ή οι ευρωπαϊκές δυνάμεις θά πνίξουνε τη Ρωσική Επανάσταση!

Ο λόγος εκείνος χαιρέτιστηκε από ατέλειωτες ζητωκραυγές και από την ένθουσιώδη επιδοκιμασία των ανθρώπων εκείνων που αίσθανονταν τους σκοπούς τους προσκοπούς της ανθρωπότητας όλης.

Κι από τη στιγμή αυτή υπήρχε μέσα σ' όλες τις πράξεις των επαναστατημένων μαζών το αίσθημα της ούτοπεποιθήσεως και αποφασιστικότητας που δεν τους άφησε ποτέ πιά...

Ήταν ακριβώς όκτω και σσράντα όταν θυέλλα από ζητωκραυγές χαίρετρε το γραφείο που έμπαινε μαζί με το Λένιν, το μεγάλο Λένιν. Μία μικρή σιλουέττα κοντόχοντρη, ένα μεγάλο κεφάλι, στρογγυλό και φαλακρό χωμένο

στούς ώμους, μικρά μάτια, γαμψή μύτη, στόμα πλατύ και ανοιχτόκαρδο, πηγούνι βαρύ. Χωρίς φανταχτερά λόγια, χωρίς ευφρολογίες, αδιάλλαχτος χωρίς καμμία γραφική ιδιομορφία, αλλά με τη δύναμη να εκφοράζει βαθιές ιδέες, με απλά λόγια ν' αναλύει συγκεκριμένα τις καταστάσεις και με την πιδμεγάλη διανοητική τόλημη.

Ο Κάμενεφ διάβασε την έκθεση δράσεως της Επαναστατικής Στρατιωτικής Επιτροπής: Κατάργηση της ποινής του θανάτου στο στρατό, αποκατάσταση της ελευθερίας της προπαγάνδας, απελευθέρωση των αξιωματικών και στρατιωτών που είχαν συλληφθεί για πολιτικά αδικήματα, διαταγή να συλληφθεί ο Κερένσκυ και κατάσχεση όλων των αποθεμάτων τροφίμων των ιδιωτικών καταστημάτων. (Ξέσπασαν άσυγκράτητα χειροκροτήματα).

Ακολούθησαν άλλοι ρήτορες, χωρίς σειρά όπως ήταν φανερό. Τελευταίος σηκώθηκε ο Λένιν. Στέκοντας στην άκρη του βήματος, κοιτάζε το άκροατήριο με τα μικρά μάτια που ανοιγόκλειναν, φανερά ασυγκίνητος από τις ατέλειωτες ζητωκραυγές, που κράτησαν πολλά λεπτά. «Όταν τελειώσαν, είπε απλά:

«Πρώτα-πρώτα πρέπει να εγκρίνουμε πρακτικά μέτρα για την πραγματοποίηση της ειρήνης. Θα προτείνουμε ειρήνη σ' όλους τους λαούς των έμπολέμων χωρών με βάση τους σοβιετικούς όρους: όχι προσαρτήσεις, όχι αποζημίωση, δικαίωμα των λαών να διαθέσουν τον εαυτό τους. Σύγχρονα, σύμφωνα με την υπόσχεσή μας, θα δημοσιεύσουμε και θα ακυρώσουμε όλες τις μυστικές συνθήκες...». Ύστερα διάβασε το σχέδιο μιας προκήρυξης προς τους λαούς όλων των έμπολέμων χωρών.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩΝ ΧΩΡΩΝ.

«Η Έργατική και Αγροτική Κυβέρνηση, κυβέρνηση που βγήκε από την Επανάσταση της 6-7 του Νιόβρη και που στήριζεται στα Σοβιέτ των Αντιπροσώπων των Έργατών, Στρατιωτών και Αγροτών, προτείνει σ' όλους τους έμπολέμους λαούς και στις Κυβερνήσεις τους ν' αρχίσουν αμέσως διαπραγματεύσεις για μία δημοκρατική και δικαίη ειρήνη.

Λέγοντας δημοκρατική και δικαίη ειρήνη, ειρήνη που την ποθεί φλογερά η απέραντη πλειοψηφία των εργατών και των εργαζομένων τάξεων που έχουν εξαντληθεί από τον πόλεμο, ειρήνη που δεν έπαυαν να ζητούν οι Ρώσοι εργάτες

και αγρότες από τότε που ανέτρεψαν την τσαρική τυραννία, η κυβέρνηση έννοει άμεση ειρήνη χωρίς προσαρτήσεις (δηλ. χωρίς κατάκτηση ξένων εδαφών και χωρίς βίαιη προσαρτηση ξένων πληθυσμών). Η κυβέρνηση της Ρωσίας προτείνει σ' όλους τους έμπολέμους λαούς να συνάψουν μία τέτοια ειρήνη και δηλώνει πως είναι έτοιμη να πάρει χωρίς την παραμικρή καθυστέρηση όλα τα αναγκαία αποφασιστικά μέτρα περιμένοντας την επικύρωση όλων των όρων της ειρήνης αυτής από τις άμεσες συνθελεύσεις των διαφόρων έθνών και λαών. Λέγοντας προσαρτηση ή κατά

ΜΕ ΣΗΜΑΙΑ ΤΩΝ ΚΟΚΚΙΝΩ ΟΧΤΩΒΡΗ

Η Οχτωβριανή επανάσταση του 1917 στάθηκε το πιο συνταρακτικό πολιτικό γεγονός της εποχής μας κ' η πιο σπουδαία πράξη μέχρι σήμερα στο μεγάλο δράμα των κοινωνικών εξελίξεων ολόκληρης της ιστορίας.

Πριν από 30 ακριβώς χρόνια, για πρώτη φορά στη νεώτερη ιστορία, το προλεταριάτο, επικεφαλής των εκατομμυρίων σκλάβων της γης, ανέβαινε στην έξουσία με την απόφαση να μην την εγκαταλείψει πιά,—απλυσμένο αυτή τη φορά με τα γόνιμα αίματοβαμμένα διδάγματα της Παρισινής Κομμουνής—προτού γκρεμιστεί ολόκληρο το παγκόσμιο εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό οικοδόμημα και εγκαθιδρυθεί η σοσιαλιστική κοινωνία. Για πρώτη φορά εύρισκαν δικαίωση οι ήρωικοί μακροχρόνιοι επαναστατικοί αγώνες των καταπιεσμένων και την πιο λαμπρή της επιβεβαίωση ή επαναστατική σοσιαλιστική θεωρία και πράξη. Οι φλόγες της επανάστασης, άγκυλιάζοντας το ένα έκτο της γης, φωτίσαν με την ανάκνυρά τους ολόκληρο τον πλανήτη και το βαρύ βήμα του προλεταριάτου, του καινούργιου αυτού γίγαντα, τραντάζοντας το λιθόστρωτο της ιστορίας, συγκλόνιζε συθέμελα τα σάπια θεμέλια της παγκόσμιας εκμεταλλευτικής κοινωνίας...

Ο Κόκκινος όμος Οχτώβρης εξ αίτιας της προδοσίας της διεθνούς σοσιαλδημοκρατίας δεν μπόρεσε να επεκταθεί και στέν υπόλοιπο κόσμο. Ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός μπόρεσε να γλυτώσει χωρίς άλλο σοβαρό ήγλημα, χωρίς στους λακέδες του ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό εργατικό κίνημα. Το πρώτο εργατικό κράτος του κόσμου αφού κατώρδωσε ν' αποκρούσει νικηφόρα όλες τις λυσσοσπένες επιθέσεις των συνηνομένων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, απομονώθηκε απ' τον υπόλοιπο κόσμο και βρέθηκε στην ανάγκη να παλαίψει για την ύπαρξή του, αντιμετωπίζοντας κολλοσιακές έσωτερικές αντιφάσεις που ξεπηδούσαν από την ιστορική καθυστέρηση της χώρας.

Από τότε πέρασαν 30 ολόκληρα χρόνια κι' ένας δεύτερος παγκόσμιος ιμπεριαλιστικός πόλεμος. Στο διάστημα αυτό σημειώθηκαν τεράστιες επιτυχίες στην τεχνική και εκπολιτιστική ανάπτυξη του εργατικού κράτους που δικαιώσαν τις σοσιαλιστικές μεθόδους οίκονομίας. Πόσο όμως είναι διαφορετική η σημερινή του φυσιογνωμία από κείνη που βγήκε απ' τη φωτιά της επανάστασης του Οχτώβρη του 1917! Από προπομή της παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης κατάντησε το ισχυρότερο φρένο της. Τι παράξενη αντίνομια για τους επιπόλαιους ψευδοεπιστήμονες μαρξιστές! Τι θλιβερή επιβεβαίωση του επαναστατικού σοσιαλισμού και των άποψών των μεγάλων άρχηγων της προλεταριακής επανάστασης, του Λένιν, του Τρότσκι, της Λούξεμπουργκ που τόχαν προβλέψει με μαθηματικήν ακρίβεια!...

Τό επαναστατικότερο κόμμα της ιστορίας, το κόμμα των μπολσεβίκων, δεν μπόρεσε να κατανικήσει τις αντίδραστικές δυνάμεις που δημιουργούσε η απομόνωση του εργατικού κράτους και η άργεση της επανάστασης στέν υπόλοιπο κόσμο. Η εφαρμογή του σοσιαλισμού—έπως είχε προβλεφθεί—έπαυρε στρεβλωμένη σοσιαλιστική μορφή. Τό καρκίνωμα της γραφειοκρατίας κατέτρωγε τον οργανισμό του εργατικού κράτους και συντελούσε στέν εκφυλισμό του. Η εξέγερση όλης της παλάης φρουράς των Μπολσεβίκων απ' τη θερμιδωριανή σταλινική γραφειοκρατία είναι μένο μία απ' τις πιο δραματικές σκηνές της πορείας προς τον εκφυλισμό και την άντεπανόσταση του εργατικού κράτους. Η συνεργασία της σταλινικής κλίμας με τον παγκόσμιο ιμπεριαλισμό για τό πνίξιμο των προλεταριακών επαναστάσεων στέν υπόλοιπο κόσμο είναι ή προσπάθεια της αντίδρασης να ολόκληρωθεί τό άντεπαναστατικό δράμα...

Ο Κόκκινος Οχτώβρης—όποια κι' αν θάναί ή τύχη του εργατικού κράτους στέ άμεσα προσεχές μέλλον—μάς έχει δώσει τα πιο πλούσια σε επαναστατική πείρα διδάγματα. Στη σημερινή ιστορική καμπή όπου τό πνέθος και ή άφόρητη οικονομική εξαθλίωση ογκώνουν τό κόμμα της επαναστατικής εξέγερσης των εκατομμυρίων σκλάβων της εκμεταλλεύσεως σ' όλη την υδρόγειο σφαίρα, ο Κόκκινος Οχτώβρης θαρμινεί τις έλλειδες τους και φωτίζει τό δρόμο της επαναστατικής πρωτοπορείας. Τό μέλλον άνήκει στην επανάσταση και την 4η Διεθνή που θα την πραγματοποιήσει ολόκληρος συγχρόνως και τό τελευταία υπόλειμμα της Οχτωβριανής επανάστασης στέ εκφυλισμένο εργατικό κράτος. Καμμία προδοσία δε θα μπεράσει να της άνακόψει τό δρόμο. Γιατί καμμία άντιδραστική δύναμη δεν μπορεί να είναι ισχυρότερη απ' τους νόμους της ιστορικής εξέλιξης.

«Οι συμβιβαστικοί και οι πασιφιστές, δηλαδή οι Έσέροι και οι Μενσεβίκοι, έχασαν κάθε κύρος, γιατί ή πάλη άνάμεσα στους άγρότες και στους τοιφλικάδες, τους εργάτες και τους εργοδότες, τους στρατιώτες και τους αξιωματικούς, εξύδνηκε πιδ πάλι, έγινε πιδ αδιάλλαχτη παρά ποτές. Μόνον με ή συντονισμένη δράση των λαϊκών μαζών και ή νίκη της προλεταριακής δικτατορίας, μπορεί να συμπληρώσει τό έργο της ή Επανάσταση και να σωθεί ο λαός...».

ΤΡΟΤΣΚΥ

(Από τό βιβλίο του Τζών Ρήντ «10 μέρες που συνετάραξαν τον κόσμο»).

τοπεποιθήση, με ύφος κυριαρχικό, με ή σαρκαστική έκείνη του έκφραση στή γωνία των χειλιών που ήτανε σαν μκτηρισμός. Μίλησε με ήν ήχηρή του φωτιά και τό πλήθος πετάχτηκε πάνω όλο για να τον χειροκροτήσει.

«Η σκέψη πως υπάρχει κίνδυνος ν' απομονωθεί τό κόμμα μας δεν είναι καινούργια. Και ήν παραμυθία της εξέγερσης προφήτησαν επίσης πως ή ήττα μας ήταν αναπόφευχτη.

«Όλος ο κόσμος ήταν ενάντια μας, έξω απ' ήν όμάδα των Σοσιαλεπαναστατών της Άριστερας, που μπήκε μαζί μας στην Πολεμική Επαναστατική επιτροπή. Πώς λοιπόν μπορούσαμε σχεδόν χωρίς αίματοχυσία, να ρίξουμε ή κυβέρνηση; Αυτό είναι ή πιο άποστομωτική απόδειξη ότι δεν ήμαστε απομονωμένοι. Στην πραγματικότητα απομονωμένη εί-

Η ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ—ΣΟΦΟΥΛΗ ΑΡΧΙΣΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΤΥΠΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΟΠΟΡΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Δέν πέρασαν ακόμα δυο μήνες, από την μέρα που ανάλαβε την πρωθυπουργία ο «φιλελεύθερος» δημοκρατικός Σοφούλης και το φασιστικό έκτρωμα της Ελλάδας άρχισε την ανοιχτή επίθεσή του ενάντια στο «Ελληνικό προλετα-
ριάτο.

Η φασιστική Κυβέρνηση Σοφούλη—Τσαλδάρη ψήφισε ένα νόμο, που ουσιαστικά καταργεί την ελευθερία του Τύπου. Μ' αυτό το νόμο, τα τυπογραφεία που τυπώνουν εφημερίδες που είναι «έναντια

στην ασφάλεια του κράτους» κατάσχονται, το προσωπικό τους συλλαμβάνεται και, μαζί με τους υπεύθυνους της εφημερίδας, στέλνονται στα έγκυρα στρατοδικεία, που σημαίνει, πολλές φορές, καταδίκη σε θάνατο.

Ο νόμος αυτός, στην ουσία του, στρέφεται ενάντια στον εργατικό τύπο και κυρίως στον τύπο της επαναστατικής πρωτοπορίας. Μ' αυτό τον τρόπο η Κυβέρνηση σπρώχνει τον εργατικό τύπο στην παρανομία, γιατί κανένα τυπο-

γραφείο δέν δέχεται να τυπώσει τις εφημερίδες αυτές, με τέτοιες επικίνδυνες συνέπειες γι' αυτό.

Δίπλα σ' αυτό, δεκάδες καθημερινά καταδικάζονται σε θάνατο από τα διάφορα στρατοδικεία κ' έχτελούνται άμεσως. Τα ξερονήσια έρχισαν να πλημμυρίζουν και πάλι από τις τελεότητες φάλαγγες των εξοριστών και τα μπουντρούμια των φυλακών να γεμίζουν από τους αγωνιστές της εργατικής τάξης.

Δέν μπορούμε ν' αγνοήσουμε αυτή την κατάσταση και να μη διαμαρτυρηθούμε έντονα μπροστά στο Κυπριακό και παγκόσμιο προλεταριάτο για το φασιστικό τοίτο όργιο που γίνεται στην Ελλάδα. Κάμνουμε έκκληση σ' όλους τους ταξικά συνειδητοποιημένους εργάτες της Κύπρου και όλων των χωρών, και πρό παντός στο προλεταριάτο της Αμερικής και της Αγγλίας, να βοηθήσουν άμεσα κ' αποτελεσματικά το Ελληνικό προλεταριάτο για να δυνάμει το τοίτο ν' απαλλαγεί από τον άρχοντα από τα νύχια του φασισμού.

Η εργατική τάξη της Κύπρου έχει καθήκον να διαμαρτυρηθεί άμεσα και χωρίς χρονοτριβή και να ζητήσει από τους έδω εκπρόσωπους της Ελληνικής Κυβέρνησης να σταματήσει η καταδίωξη και κατα-

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Πριν 30 ακριβώς χρόνια, το Ρωσικό προλεταριάτο, μ' επικεφαλής τον Λένιν και τον Τρότσκι, εξορμούσε για την κατάκτηση της εξουσίας, θάρραλα κ' άποφασιστικά. Τίποτε δέν στάθηκε ικανό να το σταματήσει από το φυσικό του δρόμο προς την επανάσταση και την κατάκτηση της εξουσίας. Η λιποψυχία κ' οι άμφικαλυντικές παρασυρθήκαν από το χείμαρρο του προλεταριάτου της Ρωσίας που προχωρούσε άκράτητος προς την εξουσία. Η 7η του Νιόβρη του 1917 ήταν η μέρα που έσπασαν για πρώτη φορά στον κόσμο οι αλυσίδες της σκλαβιάς και της καταπίεσης των προλεταριακών μαζών.

Σήμερα, ύστερα από 30 ακριβώς χρόνια, η προλεταριακή τάξη της Κύπρου, μαζί με τους φυσικούς της συμάχους, τους εργάτες του κάμπου και τους εργαζόμενους της πόλης και του χωριού, γιορτάζει την μεγάλη ιστορική αυτή επέτειο της Οχτωβριανής επανάστασης, της επανάστασης—σύμβολο, της επανάστασης—ιδέα, της επανάστασης—σκοπός!

Οι προλεταριοί και μισοπρολεταριοί της πόλης και του κάμπου, οι σκλαβωμένοι, καταπιεζόμενοι κ' εκμεταλλευόμενοι της Κύπρου, ως γιορτάζουν όσο πιο λαμπρά μπορούν την ιστορική αυτή επέτειο, που άνηκε θάβεται σ' αυτούς, στην τάξη τους, που αποτελεί ιστορικό σταθμό στο δρόμο του παγκόσμιου προλεταριάτου για την επικράτηση και για την επιβολή ενός καθεστώτος κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας.

Η 7η του Νιόβρη ως καθιερωθεί σαν μέρα αγίας δόξα της προλεταριακής και μισοπρολεταριακής τάξης της Κύπρου, κ' ως διαδηλωθεί η απόφαση τους ν' αγωνιστούν μ' όλη τους τη δύναμη για την ικανοποίηση των επιδιώξεών τους, που δέν είναι άλλες από την άπελευθέρωσή τους από κάθε είδους σκλαβιά και καταπίεση.

Ας γιορτάσουμε θάλαμπα και πανηγυρικά, σ' αντίθεση προς τις σωβινιστικές και χωρίς κανένα ιδανικό γιορτές της αστικής τάξης και των λακέδων της.

Ζήτω η Ρωσική Επανάσταση!
Ζήτω η Ρωσία του Λένιν και Τρότσκι.
Ζήτω το Παγκόσμιο Διεθνιστικό Κομμουνιστικό Κίνημα.

πίεση των ταξικών της άδελφών στην Ελλάδα. Με παρελάσεις, συλλαλητήρια κ' ομαδικές παραστάσεις στις προεξέχουσες αρχές ν' πιέσει, μαζί με τους προλεταριους των άλλων χωρών, τη φασιστική Κυβέρνηση να σταματήσει το τρομοκρατικό της όργιο ενάντια στο ελληνικό προλεταριάτο και τον τύπο του. Κάθε εργάτης πρέπει να θέσει στον έαυτό του το έρώτημα: «Τι κάμνεις για

τον Ελληνικό λαό;» Δίπλα στα άλλα, το παράδειγμα των φορτωτών άθροφρων της Μεμβούρνης και του Ρότερνταμ, που άρνήθηκαν να φορτώσουν πολεμοφόδια για τους δήμιους του Ινδονησιακού και Ινδοκινέζικου λαού, πρέπει να το ακολουθήσουν όλοι οι εργάτες του κόσμου: «Ούτε ένα όπλο και καμιά άλλη βοήθεια δέν πρέπει να σταλεί στους δήμιους του Ελληνικού λαού».

ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΦΟΡΤΩΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΝΔΟΚΙΝΕΣΙΚΟ ΛΑΟ

ΠΑΡΙΣΙ, Σεπτέμβρης (Ιδιότητα) υπήρ. «Εργάτης». —Οι Γάλλοι φορτωτές της Γαλλίας, άρνήθηκαν να φορτώσουν πολεμοφόδια και προμήθειες σε πλοία που προορίζοντο για τον Γαλλικό στρατό που πολεμεί στην Ινδοκίνα.

Η πιο κάτω έπιστολή άπευθύνθηκε από την επιτροπή Χοάνκ—Τουάν—Νχά προς τους φορτωτές της Παλλίς. Είναι φανερό η γενικότερη σημασία της για όλους τους προλεταριους τού κόσμου: «Η έχτελεστική επιτροπή, που αντιπροσωπεύει 450 εργάτες Βιετναμικούς του συγκροτήματος του Φοντεναί—του Κόμητος στέλλει τα συγχαρητήριά της κ' εκφράζει την εύγνωμοσύνη της στους φορτωτές του Παλλίς, που άρνήθηκαν να φορτώσουν πολεμοφόδια και προμήθειες, που προορίζονταν για τα Γαλλικά στρατεύματα, που πολεμούν στην Ινδοκίνα.

Αυτή η ιστορική χειρονομία έχει ακόμη μια φορά άποδείξει την συμπάθειαν των εργατών της Γαλλίας προς τους Βιετναμικούς, που πολεμούν για την Ελευθερία και ανεξαρτησίαν τους. Αυτή η άραία χειρονομία, που άρχισε από τους φορτωτές του Παλλίς, και που θα ακολουθηθεί από όλους τους φορτωτές των μεγάλων λιμανιών της Γαλλίας, είναι ένα θαυμάσιο πλήγμα ενάντια στους Γάλλους Καπιταλιστές και στα διεθνή Τράστ, που να άσπονδοί έχθροι των εργατών όλου του κόσμου.

Πριν αρκετό καιρό άνέκαμε την ενεργή εργατική αντίπραξη στον Ιμπεριαλιστικό πόλεμο, που διεξάγεται στην Ινδοκίνα, που στοίχισε πολλές χιλιάδες Γαλλικές και Βιετναμικές ζωές και δισεκατομμύρια φράγκα. Είναι προς το συμφέρο σας να κάνετε κάθε τι δυνατό να σταματήσει αυτός ο πόλεμος, για να σωθεί η Γαλλική κατάσταση κ' ο Βιετναμικός λαός, που κατασυντριβεται κάτω από τα τάνκς των Ιμπεριαλιστών. Αυτός ο πόλεμος πρέπει να σταματήσει, κ' αυτές οι Γαλλικές ζωές κ' αυτά τα δισεκατομμύρια των φράγκων, να χρησιμοποιηθούν για ένα πιο εύγενικό και χρήσιμο σκοπό.

Σύντροφοι Γάλλοι εργάτες. Μπορείτε να σταματήσετε αυτό τον πόλεμο μόνο αν θελήσετε να σταματήσετε.

Σ' ΕΚΕΙΝΟΙ
Λένιν, Ξυπνήσαν οι νεκροί!
“Αγνή καρδιά του κόσμου, αναβόα το ή ζωή, ά γρυπνος ά καίμος μας!

Λένιν, Ξυπνήσαν οι νεκροί!
“Ολα τα άλλα, λόγια του άνέμου.
Κι' άλλοι σας, μπουρζουάδες, “ζωντανόι”
στο Κόκκινο Κρητήριο, Σύντροφέ μας

Λένιν, Ξυπνήσαν οι νεκροί!
“Ός σάλπιζε το κάθε κύτταρό σου,
κ' όλοόθε, Προλεταριοί Κρητή, σ' ένα σου γνέψιμ” ό Λαός—
Στρατός σου!

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ
5—3—43.

ΠΡΟΣΟΧΗ!
“Η νέα διεύθυνση του “ΕΡΓΑΤΗΣ” είναι: “Οδός “Αγίου Αντωνίου, άρ. 1, Λευκωσία.

ΟΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

(Συνέχεια από την 1η σελ.)

τάκτηση ξένων έδαφών, η κυβέρνηση ένωσει σύμφωνα με το δίκαιο της δημοκρατίας γενικά, και της εργατικής τάξης ειδικά, κάθε ένωση σ' ένα μεγάλο και δυνατό κράτος ενός μικρού ή άδύνατου λαού, χωρίς την καθαρή, σαφή και έλεύθερη έκφραση της συγκατάθεσης και της έπιθυμίας του λαού αυτού, όποιος και νάναι ή έποχή που έγινε η ένωση αυτή, όποιος και νάναι ό βαθμός του πολιτισμού του λαού που προσαρτήθηκε ή κρατιέται με τη βία μέσα στα σύνορα ενός άλλου κράτους, είτε ό λαός αυτός ζει στην Ευρώπη είτε στις μακρινές άγρες πέρες από τις θάλασσες.

Αν ένας λαός κρατιέται με τη βία μέσα στα σύνορα ενός κράτους, άν, παρά την έπιθυμία που εξέφρασε ό ίδιος με τον τύπο, λαϊκές συγκεντρώσεις, αποφάσεις των πολιτικών κομμάτων, με ταράχες ή με εξέγερσεις εναντίον της έθνικής καταπίεσης, άν ό λαός αυτός δέν έπιτύχει το δικαίωμα να εκλέγει τη μορφή της κυβέρνησής του με έλεύθερες εκλογές—δηλαδή χωρίς και τον πιο έλαφρό καταναγκασμό και μετά την άποχώρηση όλων των στρατιωτικών δυνάμεων του κράτους που είχε κάνει την προσαρτηση ή που είναι το πιο δυνατό—μια τέτοια ένωση άποτελεί προσαρτηση, δηλαδή κατάκτηση και πράξη βίας.

Η κυβέρνηση έχει τη γνώμη πως η συνέχιση αυτού του πολέμου για να λυθεί το ζήτημα της μοιρασιάς ανάμεσα στα δυνατό και πλούσια έθνη, των άδύνατων έθνών που έχουν κατακτήσει είναι το μεγαλύτερο έγκλημα που μπορεί να γίνει εναντίον της ανθρωπότητας συνεπώς, διακηρύχνει πανηγυρικά την άποφασή της, να υπογράψει άμεσα την ειρήνη που θα βάλε τέλος σ' αυτό τον πόλεμο με τους όρους που άναφέρονται πιο πάνω και που είναι έξ ίσου δίκαιοι για όλες τις έθνότητες χωρίς καμμία διάκριση.

Η κυβέρνηση δηλώνει άκόμη πως δέν δίνει σ' αυτούς τους όρους ειρήνης χαρακτήρα τελεσιγράφου, έτιμείνει όμως οι προτάσεις να γίνουν με τη μεγαλύτερη ταχύτητα και να είναι όλοένα καθαρές, χωρίς κανένα διφορούμενο ή μυστικό.

Η κυβέρνηση καταργεί τη μυστική διπλωματία και εκφράζει τη σταθερή της άποψη να κάμει όλες τις διαπραγματεύσεις φανερά μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου, θα δημοσιεύσει άμέσως αότους όλες τις μυστικές συνθήκες που επικυρώθηκαν ή συνάφθηκαν από την κυβέρνηση των μεγάλων ιακρινών και των καπιταλιστών από το Μάρτη ως τις 7 του Νοέμβρη 1917. “Όλοι οι όροι αυτών των μυστικών συνθηκών που έχουν για σκοπό να δώσουν πλεονεκτήματα ή προνόμια στους Ρώσους γαιοκτήμονες ή καπιταλιστές να διατηρήσουν ή ν' αυξήσουν τις προσαρτήσεις που έκαμε ό μεγαλορωσικός Ιμπεριαλισμός, καταγγέλλονται από την κυβέρνηση άμέσως και χωρίς έπιφυλάξεις.

Προτείνοντας σ' όλες τις

κυβερνήσεις και σ' όλους τους λαούς ν' άρχίσουν διαπραγματεύσεις φανερά για την ειρήνη, η κυβέρνηση δηλώνει πως είναι έτοιμη να διαπραγματευθεί τηλεγραφικά, γραπτά, όσο και με συνομιλίες άνάμεσα σε αντιπροσώπους. Για να διευκολύνει αυτές τις διαπραγματεύσεις η κυβέρνηση στέλνει τους πληρεξούσιους της σε οδύτερες χώρες.

Η κυβέρνηση προτείνει σ' όλες τις κυβερνήσεις και τους λαούς όλων των έμπολέμων χωρών να συνάψουν άμέσως άνακωχή. “Έχει τη γνώμη πως η άνακωχή αυτή δέν πρέπει να έχει διάρκεια μικρότερη από τρεις μήνες, δηλ. μια προθεσμία που άρκει άνετα για να έπιτρέψει όχι μόνο την άποπεράτωση των διαπραγματεύσεων ανάμεσα στους αντιπροσώπους όλων των λαών χωρίς εξαίρεση, που παρασύρθηκαν στον πόλεμο ή άναγκάστηκαν να πάρουν μέρος, αλλά που θα έπιτρέψει άκόμη να συγκληθούν οι άρμόδιες συνελεύσεις των διαφόρων χωρών για την όριστική έπικύρωση των όρων της ειρήνης.

Στέλνοντας αυτήν την πρόταση ειρήνης προς τις κυβερνήσεις και τους λαούς όλων των έμπολέμων χωρών, η Προσωρινή Εργατική και Αγροτική Κυβέρνηση της Ρωσίας άπευθύνεται ιδιαίτερα προς τους συνειδητούς ερνάτες των τριών πιο προχωρημένων έθνών της ανθρωπότητας και των σπουδαιότερων κρατών που έχουν μπλεχτεί στο σημερινό πόλεμο, στην Αγγλία, στη Γαλλία και στη Γερμανία. Οι εργάτες αυτών των χωρών έχουν προσφέρει τις μεγαλύτερες υπηρεσίες στην πρόοδο και στο σοσιαλισμό. Τα λαμπρά παραδείγματα του χαρτιστικού κινήματος στην Αγγλία, ή σειρά των επαναστάσεων με παγκόσμια σημασία που έκαμε το γαλλικό προλεταριάτο, και της οστή Γερμανία ή ήρωική πάλη εναντίον των άπαγορευτικών νόμων καθώς και ή υπομονετική δημιουργία των μαζικών οργανώσεων του γερμανικού προλεταριάτου με μίαν έπιμονή και πειθαρχία που προσάθει, που μπορεί να χρησιμεύει σαν παράδειγμα στους εργάτες όλοκληρου του κόσμου—όλα αυτά τα παραδείγματα του προλεταριακού ήρωισμού, αυτά τα ηρωικά της ιστορικής εξέλιξης μας είναι σύγερη έγγυση πως οι εργάτες των χωρών αυτών θα καταλάβουν πως το καθήκον τους είναι να λυτρώσουν την ανθρωπότητα από τη φρίκη και τις συνέπειες του πολέμου, μια έγγυση πως οι εργάτες αυτοί, με γενική, άποφασιστική και άσυγκράτητη δραστήρια ενέργεια, θα μας βοηθήσουν για να διηγήσουμε την ύπνωση της ειρήνης σε ευτυχισμένο τέμα και σύγχρονα να άπελευθερώσουμε τις εκμεταλλευόμενες μάζες από κάθε σκλαβιά και κάθε καταπίεση....

Από το βιβλίο του Άμερικανού επαναστάτη Δημοσιογράφου ΤΩΝ ΠΙΝΤ “Δέκα μέρες που συγγλονισαν τον κόσμο”, με πρόλογο του Λένιν.

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρίδης
Τύποις: Χρ. Γεωργίου, Αθός.

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Συνέχεια και τέλος)

Δέν βάζουν τις βάσεις της σοσιαλιστικής κοινωνίας με άποσκοπώντα τα θεμέλια του τέθρακα 20 χρόνια πριν από τις ρούσικες μάζες κάτω από την ήγεια των μπολσεβίκων.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΗΝ ΕΣΣΔ

“Εμεϊς, ή 4η Διεθνής, πιστοί ύπεραποσπαστές της Ε.Σ.Σ.Δ. ενάντια σ' όλους τους έχθρους της, έσωτερικούς και έξωτερικούς, κατηγορούμε το σταλινισμό, ότι έχει υποτάξει την οικονομική ζωή της χώρας στα συμφέροντα της γραφειοκρατικής κλίμας (που τη διευθύνει). Όπαδοί της πραγματικής προλεταριακής δημοκρατίας, κατηγορούμε το σταλινισμό, ότι έχει στερήσει τις σοβιετικές μάζες από όλες τις έλευθερίες που κέρδισαν με τα όπλα στο χέρι....

Η αντίδραστική γραφειοκρατία έγκατάστησε ένα μισό όλοκληρωτικό σύστημα, όπου ή συνέχιση της αιματηρής τρομοκρατίας συμπληρώνεται με γκαγκκερικές έπιβέσεις κατά των επαναστατών των έξωτερικών και με τη διαφθορά των εργατικών και πνευματικών κινήσεων. Το σύστημα αυτό δυσφημεί το όνομα του σοσιαλισμού. Τα όνομαζόμενα “κομμουνιστικά κόμματα” δέν είναι τίποτε άλλο παρά μισθωτά πρακτορεία αυτού του όλοκληρωτικού συστήματος του όποιου ό μόνος παγκόσμιος σκοπός είναι να διατηρήσει την αίλιας άπο των Ιμπεριαλιστών. Η 2η Διεθνής διαφέρει από το σοσιαλισμό μόνο για τα μεγάλα λόγια και τον έπιφανειακό κριτικισμό της. “Ο Βορειοαμερικανός άποσκοπός της επανάστασης των μπολσεβίκων.

ΣΠΑΣΑΤΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ!

Το παγκόσμιο προλεταριάτο δέν μπορεί να προχωρήσει χωρίς να σπάσει τα δεσμά που το δένουν με τις

παλιές Διεθνείς και την πολιτική τους. “Ο άναρχισμός που έδειξε τον έαυτό του, ή διαίτερα στην Ισπανία, ότι είναι ό δεσμός της ίδιας του διδασκαλίας και που συντηκόλόγησε με τη μπουρζουαζία στο όνομα του “λαϊκού Μετώπου”, δέν μπορεί να τ' άσπασει. “Όμοια, άνώφελες είναι οι μικρές ομάδες των κεντρικών όμάδων, ένωμένες στο γραφείο του Λονδίνου, που άποφεύγουν να έσκόψουν ξεκάθαρα με τις παλιές Διεθνείς και να πάρουν τον δρόμο προς τον ταξικό άγώνα του διεθνιστικού επαναστατικού σοσιαλισμού.

Μόνον με την επαναστατική των μεγάλων παραδόσεων του επαναστατικού Μαρξισμού, ξεκόβοντας από τη συνεργασία των τάξεων, τον σοσιαλαρισμό και τους κήρυκες της ύποταξης της εργατικής κίνησης, και μπαίνοντας στο δρόμο του άποφασιστικού έπιθετικού ταξικού άγώνα, με έφοδο κατά του φρουρίου της μπουρζουαζίας, όπλισμένοι με τα άντικατα όπλα, τα χαλκευμένα από τους μεγάλους δασκάλους Μάρξ, “Εγκελς, Λένιν και Τρότσκι, είναι που ό εκμεταλλευόμενοι του κόσμου θα καταστούν ίκανοί να ξεφύγουν τη στασιμότητα, να ύπερασπιστούν και ν' προχωρήσουν σαν μια στερρή φάλαγγα προς το σοσιαλιστικό μέλλον.

Αυτός είναι ό δρόμος της 4ης Διεθνούς. Στέκει άπάνω στα άδιόλεστα θεμέλια των άρχων του επαναστατικού Μαρξισμού—Λενινισμού. Με ύπερφάνεια διακρίνεται από έαυτό της κληρονόμο και συνεχιστή της 1ης Διεθνούς του Μάρξ, της Ρούσικης επανάστασης και της Κομμουνιστικής Διεθνούς του Λένιν.

Η 4η ΔΙΕΘΝΗΣ

Η 4η Διεθνής δέν κρύβει τους σκοπούς της. Το πρόγραμμα της είναι γνωστό στην

εργατική τάξη. Είναι το πρόγραμμα της άδιάλλακτης έπιθεσης και του ταξικού άγώνα ενάντια στην άδικία, εκμετάλλευση και καταπίεση.

Πάνω όπ' όλα στη σημερινή βασανιστική περίοδο—μια περίοδο κρίσης ζωής της εργατικής τάξης και της ανθρωπότητας—ή 4η Διεθνής άπευθύνει μια έκκληση προς τους εργάτες και τους καταπιεζόμενους λαούς όλου του κόσμου.

Ειδικά στους Γάλλους και Γερμανούς εργάτες, που άπειλούνται με άμοιβαία καταστροφή για τα συμφέροντα του Ιμπεριαλισμού, λέμε: “Όπως παντού, το προλεταριάτο, έτσι και σεις, μισείτε τον Δίμο Χίτλερ. “Όπως έσεις, έτσι και μεϊς, είμαστε άποφασισμένοι να κατασυντριψουμε το φασισμό και όλη την καταπιεστική διακυβέρνηση.

Μά ό φασισμός δέν μπορεί να καταστραφεί με τις μηχανικές των γάλλων Ιμπεριαλιστών. Μόνο ή ανεξάρτητη ταξική ενέργεια του προλεταριάτου θα βάλε ένα τέμα στην άποκρουστική διακυβέρνηση του φασισμού. “Ενωθείτε στον άκατάπαυστο ταξικό άγώνα ενάντια στον φασισμό και τον Ιμπεριαλιστικό πόλεμο! “Ενωθείτε για την έλευθερία των άποικιακών λαών και ενάντια στην τυραννία και την Ιμπεριαλιστική διακυβέρνηση! “Ενωθείτε στο μόνο δίκαιο και έρω πόλεμο—στον πόλεμο ενάντια στους καταπιεστές, στους εκμεταλλευτές, ενάντια στους προδότες πράχτορες των μέσα στην εργατική τάξη.

—Ζήτω ή 4η Διεθνής!
—Ζήτω ή Διεθνής Σοσιαλιστική Επανάσταση!

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ 4ης
ΔΙΕΘΝΟΥΣ

(Παγκόσμιο Κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης).